

Laudáció

Engedjék/engedjétek meg, hogy egy személyes emlékekkel kezdjem. Valamikor régen, amikor a magyar rádió még Magyar Rádió volt, (nagy betűvel), Molnár János kollégánk, a vasárnapi külpolitikai magazinműsor ügyeletes szerkesztője kért tőlem egy cikket, amit le is adtam. Szombat délután azonban felhívott telefonon és közölte: az írásodat eltesszük a jövő hétre, mert Barát Jóska New Yorkból küldött 15 perces összeállítása miatt nem fér be. Tizenöt perces? De hiszen ebben a műsorban általában 7-8 perc a maximális terjedelem, így én. Valóban, felelte Jani, de Jóska 15 percet adott és az anyaga olyan ragyogó, hogy egyszerűen nem volt szívem megválni. Másnap, amikor adásban meghallgattam a Barát-féle összeállítást, igazat kellett adnom Molnárnak: a New York-i bejelentkezés valóban ragyogó volt.

Ragyogó, mint Barát József minden anyaga. Kezdve azokkal a riportokkal, amelyeket még mint az Ifjúsági Rádió munkatársa készített. Folytatva azokkal, amelyeket már az egyetem elvégzése után moszkvai tudósítóként küldött Moszkvából az akkor idehaza csaknem mindnyájunkat lázba hozó gorbacsovi peresztrojkáról, amiről aztán könyvet is jelentetett meg Csillagforduló címmel. De legalább ugyanennyi újat osztott meg a magyar olvasóval egy jó évtizeddel később Amerika álom maradt című könyvével is. Barát József pályafutásának további állomásai: több újságnál is végzett kiváló riporteri és szerkesztő munka, egy gyermekétkeztetési alapítvány létrehozása, Rózsa Ferenc-, Opus- és Pulitzer-emlékdíj. Jelenleg a 168 óra jolly jokere, aki interjúban, publicisztikában és csaknem minden más lehetséges műfajban kápráztatja el az olvasókat mindig alapos felkészültségről, remek íráskészségről tanúskodó írásaival.

Kulcsár István